

'ICHTHUS' los van het kerkverband?

In het ND van dinsdag 24 oktober j.l. komen een aantal interessante punten aan de orde die de beeldvorming in de zaak van Kampen-Noord raken. Onderstaande opmerkingen willen daaraan een bijdrage leveren.

Afsplitsing? Nee!

Allereerst de kop van het artikel: 'Ichthus' binnen of buiten verband. Wij vinden dat een gevaarlijk suggestief dilemma. Als kerkenraad met gemeente hebben wij ons niet losgemaakt van het kerkverband. Wij hebben steeds de broederschap gezocht en dat doen wij ondanks alle aangedaan onrecht nog.

Het gebruik van de term 'binnen verband – buiten verband' kan zomaar een zichzelf vervullende profetie worden. Voor je het weet worden broeders en zusters buiten gezet. In de kou.

Dan de zin die in allerlei publicaties wel lekker makkelijk wordt neergeschreven: 'Ichthus splitste zich af...' Door dit zo te schrijven wordt een vermeende voorstelling tot feit gemaakt. Daardoor worden kerkmensen gemakkelijk weggezet en beschadigd. Dit leidt tot een onjuiste en onbroederlijke beeldvorming.

Ichthus heeft zich niet afgesplitst. Bij Ichthus vind je de doorgaande lijn: de ambtsdragers zijn trouw op hun post gebleven. Een post waar ze door de Here zelf toe geroepen waren. Er bestond geen enkele schriftuurlijke grond voor verwijdering uit hun ambt.

Uitvoering geven aan de classicale maatregel de kerkenraad te laten terugtreden, zou ontrouw aan Gods roeping hebben betekend! Zij mochten de kudde, waarover God zelf hen gesteld had niet in de steek laten. Daar hadden zij zich in het ondertekeningsformulier toe verplicht! Daarom beroepen zij zich op art.31 K.O. met opschortende werking.

De werkelijkheid is dat er sinds oktober 2004 in Kampen-Noord twee kerkenraden met twee (deel)gemeenten naast elkaar bestaan; doordat de classis naast de op hun post gebleven ambtsdragers een andere kerkenraad heeft gesteld.

Met de term 'dolerend' duiden wij slechts onze feitelijke positie aan: in beroep bij de kerkelijke vergaderingen.

Tussentijds appel op het kerkverband

Terecht merkt prof.mr.F.H. Oldenhuis op dat een 'dolerende' gemeente lange tijd moet kunnen gehandhaafd worden binnen het eigen kerkverband.

Een dergelijke noodmaatregel, want een noodmaatregel blijft het, hebben ook de Deputaten Appelzaken als mogelijkheid gezien om de partijen niet op stel en sprong weer tot elkaar te forceren, maar het helingsproces tijd te geven.

Deze tijdelijke noodmaatregel heeft ook de Ichthus steeds bepleit, bij Eudokia en bij de classis. Echter zonder resultaat.

Daarom nu onze oproep aan de kerkenraden van het kerkverband om de Ichthus als kerk binnen het kerkverband te erkennen en ds. Hoogendoorn te blijven erkennen als predikant binnen het landelijk kerkverband.

Verketteren?

In het door prof. Oldenhuis geschetste beeld van verketteren herkennen wij ons in het geheel niet. Wij hebben nooit anders dan rustig argumenterend onze zaak bepleit.

Wij hebben niet op de mensen gespeeld maar getracht de discussie inhoudelijk zuiver te houden. (Proef onze toon op www.kampennoord-ichthus.nl)

Onze principiële opstelling in de ambtsdienst, werken vanuit Schrift en belijdenis, is door een gedeelte van de toenmalige kerkenraad van Kampen-Noord publiek ter discussie gesteld. Deze inhoudelijke zaken vormen de onderliggende **echte oorzaak** van de moeiten. De eigenlijke zaak die in Kampen-Noord speelt, heeft ook de GS niet in behandeling willen nemen. Maar de zaak Kampen-Noord gaat inhoudelijk wel degelijk ergens over! Ichthus heeft voortdurend een inhoudelijke discussie bepleit. Tot nu toe is iedereen die discussie uit de weg gegaan. En daarom is er onrecht geschied. En is de vrede verstoord.

Het gereformeerd basisprincipe van art. 31 K.O.

Terecht is in het ND van 24 oktober aandacht gevraagd voor art. 31, 'een echt gereformeerd basisprincipe'.

Beroep op dit artikel is een argument dat prof. Oldenhuis 'geenszins bekoort'. Zijn oordeel luidt: 'in appel gaan heeft geen opschortende werking'.

Dat kan echter niet gelden als besluiten in strijd zijn met Gods Woord en de kerkorde, als gehoorzaamheid aan menselijke beslissingen ingaat tegen Gods roeping.

Helemaal sinds de Vrijmaking moet dat onder ons buiten kijf staan.

Met het laatste besluit (tot afzetting van onze predikant) van de Classis Kampen en van de Eudokiakerkenraad hebben wij op dit moment een situatie in Kampen-Noord die opvallend veel gelijkenis vertoont met de dagen van de Vrijmaking: voluit gereformeerde ambtsdrager(s), op wier leer of leven niets is aan te merken, worden rigoureuus geschorst en afgezet omdat kerkelijke vergaderingen die zelf partij in geding zijn, van oordeel zijn dat hun besluiten niet in strijd zijn met het woord van God en de kerkorde.

Wie de les van de geschiedenis vergeet, moet haar weer overdoen. Met alle ernstige schade van dien.

Onze laatste vraag is: hoe lang laten gereformeerde kerken zo'n ernstig onrecht in haar midden nog zwijgend toe?!

Kerkenraad van de Gereformeerde Kerk te Kampen-Noord (Ichthus)
Scriba J.T. Sikkema.